

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (първи състав)

25 март 2015 година *

„Обща външна политика и политика на сигурност — Ограничителни мерки срещу Иран с цел предотвратяване на разпространението на ядрено оръжие — Замразяване на средства — Задължение за мотивиране — Право на защита — Право на ефективна съдебна защита — Грешка в преценката — Право на собственост — Право на добро име — Пропорционалност“

По дело T-563/12

Central Bank of Iran, установена в Техеран (Иран), за която се явява М. Lester, barrister,

жалбоподател,

срещу

Съвет на Европейския съюз, за който се явяват М. Bishop и V. Piessevaux, в качеството на представители,

ответник,

с предмет жалба, от една страна, за отмяна на Решение 2012/635/ОВППС на Съвета от 15 октомври 2012 година за изменение на Решение 2010/413/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 282, стр. 58) в частта, в която след преразглеждане запазва наименованието на жалбоподателя в списъка, съдържащ се в приложение II към Решение 2010/413/ОВППС на Съвета от 26 юли 2010 година относно ограничителни мерки срещу Иран и за отмяна на Обща позиция 2007/140/ОВППС (ОВ L 195, стр. 39), и от друга страна, за отмяна на Регламент за изпълнение на (ЕС) № 945/2012 на Съвета от 15 октомври 2012 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 267/2012 относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 282, стр. 16) в частта, в която след преразглеждане запазва наименованието на жалбоподателя в списъка, съдържащ се в приложение IX към Регламент (ЕС) № 267/2012 на Съвета от 23 март 2012 година относно ограничителни мерки срещу Иран и за отмяна на Регламент (ЕС) № 961/2010 (ОВ L 88, стр. 1),

ОБЩИЯТ СЪД (първи състав),

състоящ се от: Н. Kanninen, председател, I. Pelikánová (докладчик) и E. Buttigieg, съдии,

секретар: L. Grzegorzczuk, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 30 септември 2014 г.,

постанови настоящото

* Език на производството: английски.

Решение

Обстоятелства, предхождащи спора

Ограничителни мерки, приети срещу Ислямска република Иран

- 1 Настоящото дело се вписва в контекста на ограничителните мерки, приети с цел да се окаже натиск върху Ислямска република Иран за преустановяване на чувствителните ядрени дейности, свързани с разпространението на ядрени оръжия или разработването на носители на ядрено оръжие (наричани по-нататък „разпространението на ядрено оръжие“).

Ограничителни мерки, които се отнасят до жалбоподателя

- 2 Жалбоподателят Central Bank of Iran е централната банка на Ислямска република Иран.
- 3 На 9 юни 2010 г. Съветът за сигурност на Организацията на обединените нации приема Резолюция S/RES/1929 (2010), предназначена да разшири обхвата на ограничителните мерки, наложени с предходните резолюции S/RES/1737 (2006) от 27 декември 2006 г., S/RES/1747 (2007) от 24 март 2007 г. и S/RES/1803 (2008) от 3 март 2008 г., и да въведе допълнителни ограничителни мерки срещу Иран.
- 4 На 17 юни 2010 г. Европейският съвет приема декларация относно Ислямска република Иран, в която подчертава все по-дълбоката си загриженост във връзка с иранската ядрена програма и приветства приемането на Резолюция S/RES/1929. Като припомня декларацията си от 11 декември 2009 г., Европейският съвет по-специално приканва Съвета на Европейския съюз да приеме ограничителни мерки за изпълнение на мерките, предвидени в Резолюция S/RES/1929. Съгласно декларацията на Европейския съвет ограничителните мерки трябва да се прилагат по-специално срещу лица и образувания, различни от посочените от Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации или от комитета, създаден на основание параграф 18 от Резолюция S/RES/1737, като се използват обаче същите като прилаганите от тях критерии.
- 5 На 1 декември 2011 г. Съветът отново изразява задълбочаваща се загриженост относно естеството на ядрената програма на Ислямска република Иран, и по-конкретно относно заключенията за дейности на Иран, свързани с разработването на ядрени технологии за военни цели, съдържащи се в последния доклад на Международната агенция за атомна енергия (МААЕ). С оглед на тази загриженост и в съответствие с декларацията на Европейския съвет от 23 октомври 2011 г. Съветът решава да разшири съществуващите санкции, като в тясно сътрудничество с международните партньори разгледа допълнителни мерки, включително мерки, които имат за цел сериозно да засегнат финансовата система на Ислямска република Иран.
- 6 На 9 декември 2011 г. Европейският съвет одобрява заключенията на Съвета от 1 декември 2011 г., като го приканва да продължи приоритетно работа по разширяване обхвата на ограничителните мерки на Европейския съюз срещу Ислямска република Иран.
- 7 С Решение 2012/35/ОВППС на Съвета от 23 януари 2012 година за изменение на Решение 2010/413/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 19, стр. 22) наименованието на жалбоподателя е включено в списъка, съдържащ се в приложение II към Решение 2010/413/ОВППС от Съвета от 26 юли 2010 година относно ограничителни мерки срещу Иран и за отмяна на Обща позиция 2007/140/ОВППС (ОВ L 195, стр. 39).

- 8 Впоследствие с Регламент за изпълнение (ЕС) № 54/2012 на Съвета от 23 януари 2012 година за изпълнение на Регламент (ЕС) № 961/2010 относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 19, стр. 1) наименованието на жалбоподателя е включено в списъка, съдържащ се в приложение VIII към Регламент (ЕС) № 961/2010 на Съвета от 25 октомври 2010 година относно ограничителни мерки срещу Иран и за отмяна на Регламент (ЕО) № 423/2007 (ОВ L 281, стр. 1). Включването му поражда правно действие от 24 януари 2012 г. То води по-специално до замразяване на средствата и на икономическите ресурси на жалбоподателя.
- 9 За включването на наименованието на жалбоподателя в посочения по-горе списък е изложен следният мотив:
- „Участие в дейности, насочени към заобикаляне на санкциите“.
- 10 С писмо от 24 януари 2012 г., получено от жалбоподателя на 6 февруари 2012 г., Съветът уведомява последния, че наименованието му е включено в списъците, съдържащи се в приложение II към Решение 2010/413, изменено с Решение 2012/35, и в приложение VIII към Регламент № 961/2010 след изменението му с Регламент за изпълнение № 54/2012. Към писмото са приложени преписи на Решение 2012/35 и на Регламент за изпълнение № 54/2012.
- 11 С приемането на Регламент (ЕС) № 267/2012 на Съвета от 23 март 2012 година относно ограничителни мерки срещу Иран и за отмяна на Регламент № 961/2010 (ОВ L 88, стр. 1) включването на наименованието на жалбоподателя в списъка, съдържащ се в приложение VIII към Регламент № 961/2010, изменен с Регламент за изпълнение № 54/2012, е отменено и е заменено с включване на наименованието му поради същите като посочените в точка 9 по-горе мотиви в списъка, съдържащ се в приложение IX към Регламент № 267/2012 (списъкът, съдържащ се в приложение IX към Регламент № 267/2012, и списъкът, съдържащ се в приложение II към Решение 2010/413, изменено с Решение 2012/35, наричани по-нататък заедно „спорните списъци“), считано от 24 март 2012 г.
- 12 С писмо от 26 март 2012 г. жалбоподателят отрича да е вземал лично каквото и да било участие в дейности, насочени към заобикаляне на санкциите, поради което иска от Съвета да преразгледа включването на наименованието му в списъците, съдържащи се в приложение II към Решение 2010/413, изменено с Решение 2012/35, и в приложение VIII към Регламент № 961/2010, изменен с Регламент за изпълнение № 54/2012. Жалбоподателят иска да му бъдат представени и доказателствата, въз основа на които е извършено включването.
- 13 С писмо от 2 август 2012 г. Съветът уведомява жалбоподателя, че възнамерява да допълни мотивите за включването на наименованието му в спорните списъци, позовавайки се на оказаната от него финансова подкрепа на правителството на Иран и посочвайки, че с оглед на нея той попада в приложното поле на член 20, буква в) от Решение 2010/413 и на член 23, параграф 2, буква г) от Регламент № 267/2012.
- 14 С писмо от 7 октомври 2012 г. жалбоподателят упреква Съвета, че не е изпълнил задължението си за мотивиране. Той отрича да е участвал по какъвто и да било начин в дейности, насочени към заобикаляне на санкциите срещу Ислямска република Иран, или пък да е предоставял финансова подкрепа на правителството на Иран за разпространението на ядрено оръжие. Накрая, жалбоподателят отново иска от Съвета да му представи доказателствата, въз основа на които е включил наименованието му в спорните списъци.

- 15 С Решение 2012/635/ОВППС на Съвета от 15 октомври 2012 година за изменение на Решение 2010/413 (ОВ L 282, стр. 58) мотивите за включването на наименованието на жалбоподателя в списъка, съдържащ се в приложение II към Решение 2010/413, изменено с Решение 2012/35, са допълнени по следния начин:

„Участва в дейности, насочени към заобикаляне на санкциите. Предоставя финансова подкрепа на правителството на Иран“.

- 16 Впоследствие с Регламент за изпълнение № 945/2012 на Съвета от 15 октомври 2012 година за прилагане на Регламент № 267/2012 относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 282, стр. 16) мотивите за включването на наименованието на жалбоподателя в списъка, съдържащ се в приложение IX към Регламент № 267/2012, също са допълнени по посочения в точка 15 по-горе начин.

- 17 С писмо от 28 ноември 2012 г. жалбоподателят отново иска от Съвета да му представи доказателствата, въз основа на които е включил наименованието му в спорните списъци.

- 18 С писмо от 10 декември 2012 г. Съветът съобщава на жалбоподателя, че наименованието му е включено в спорните списъци въз основа на предложение за включване, направено от държава членка, която не може да разкрие поради съображения за поверителност. Текстът на предложението, възпроизведен в приложеното към писмото от 10 декември 2012 г. придружително писмо на Съвета с референтен номер 17576/12, гласи:

„Дейностите на [жалбоподателя] подпомагат заобикалянето на международните санкции срещу Иран.

Тази [ограничителна мярка срещу жалбоподателя] би могла съществено да увеличи упражнявания понастоящем дипломатически натиск върху Иран“.

- 19 С акт, депозиран в секретариата на Общия съд на 12 юни 2012 г., жалбоподателят подава жалба, с която по същество иска отмяна, от една страна, на Решение 2012/35, и от друга страна, на Регламент № 267/2012 в частите, в които посочените актове включват или запазват след преразглеждане наименованието му в приложените към тях списъци. Жалбата му е заведена под номер T-262/12.

Производство и искания на страните

- 20 С акт, депозиран в секретариата на Общия съд в 20,44 ч. на 26 декември 2012 г. чрез приложението e-curia, жалбоподателят подава настоящата жалба за отмяна на Решение 2012/635 и на Регламент за изпълнение № 945/2012 в частите, в които тези актове след преразглеждане запазват наименованието му в спорните списъци. Жалбата е разпределена на четвърти състав на Общия съд поради връзката ѝ с друго дело. В подкрепа на жалбата си жалбоподателят представя свидетелски показания на заместник-управителя си на операциите по обмен — г-жа R.

- 21 В 21,19 ч. на същата дата чрез приложението e-curia жалбоподателят депозира в секретариата на Общия съд молба за промяна на исканията си по дело T-262/12, като ги отнася също и за Решение 2012/635 и Регламент за изпълнение № 945/2012 в частите, в които тези актове след преразглеждане запазват наименованието му включено в спорните списъци. В нея той иска от Общия съд, ако приеме, че „[...] съгласуваната с [молбата за промяна на исканията] жалба е допустима в нейната цялост, [...] да съедини [дело T-262/12 и настоящото дело] или да [...] разгледа [двете дела] като една обща жалба за отмяна“.

- 22 С акт от 16 април 2013 г. Съветът депозира писмена защита по настоящото дело, в която иска жалбата да бъде отхвърлена като недопустима поради наличието на висящ процес.
- 23 На 21 юни 2013 г. жалбоподателят представя писмена реплика.
- 24 На 20 септември 2013 г. Съветът представя писмена дуплика.
- 25 След промяна в съставите на Общия съд, считано от 23 септември 2013 г., съдията докладчик е включен в първи състав, на който съответно е разпределено настоящото дело.
- 26 Въз основа на доклад на съдията докладчик Общият съд решава да открие устната фаза на производство и в рамките на процесуално-организационните действия, предвидени в член 64 от Процедурния правилник, приканва страните да отговорят на няколко въпроса. Жалбоподателят и Съветът изпълняват това искане в определения срок.
- 27 С решение от 18 септември 2014 г., Central Bank of Iran/Съвет (T-262/12, EU:T:2014:777) Общият съд отменя Регламент № 267/2012 в частта, в която същият включва наименованието на жалбоподателя в списъка, съдържащ се в приложение IX към него, и отхвърля жалбата в останалата ѝ част. По отношение на исканията за отмяна на Решение 2012/635 и на Регламент за изпълнение № 945/2012 в частите, в които същите запазват след преразглеждане наименованието на жалбоподателя в спорните списъци, жалбата е отхвърлена като недопустима поради наличието на висящ процес след подаването на настоящата жалба.
- 28 Устните състезания между жалбоподателя и Съвета и отговорите им на поставените от Общия съд въпроси са изслушани в съдебното заседание на 30 септември 2014 г. Уточнението на жалбоподателя, че с исканията си за съдебните разноски визира направените само в настоящото производство съдебни разноски, но не и тези по дело T-262/12, е записано в протокола от съдебното заседание.
- 29 Жалбоподателят иска от Общия съд:
- да отмени Решение 2012/635 и Регламент № 945/2012 в частите, в които същите запазват след преразглеждане наименованието му в спорните списъци (наричани по-нататък „обжалваните актове“),
 - да осъди Съвета да заплати съдебните разноски.
- 30 Съветът иска от Общия съд:
- като главно искане, да отхвърли жалбата като недопустима,
 - при условията на евентуалност, да отхвърли жалбата като неоснователна,
 - да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

От правна страна

По допустимостта

По наличието на отрицателна процесуална предпоставка за разглеждане на жалбата — висящ процес

- 31 Съветът иска настоящите искания да бъдат отхвърлени като недопустими поради наличието на висящ процес. В молбата за промяна на исканията в жалбата по дело T-262/12 жалбоподателят вече бил предявил искане за отмяна на обжалваните актове, позовавайки се на същите основания.
- 32 Съгласно постоянната съдебна практика жалба, подадена след друга жалба по спор между същите страни, на същите основания и със същите искания за отмяна на същия правен акт, трябва да се отхвърли като недопустима поради наличие на висящ процес (решение от 16 септември 2013 г., De Nicola/BEI, T-618/11 P, СБПС, EU:T:2013:479, т. 98; в този смисъл вж. също решение от 22 септември 1988 г., Франция/Парламент, 358/85 и 51/86, Rec, EU:C:1988:431, т. 12).
- 33 Промяна на исканията, извършена с акт, депозиран в секретариата на Общия съд в хода на производството при обстоятелства като по дело T-262/12, представлява процесуално действие, което, без да се засяга последващо решение на Общия съд по допустимостта, следва да се разглежда като подаване на нова жалба (определение от 21 юни 2012 г., Namas/Съвет, T-531/11, EU:T:2012:317, т. 16).
- 34 В случая предявените с молбата за промяна на исканията по дело T-262/12 (точка 21 по-горе) и съдържащите се в жалбата по настоящото дело (точка 20 по-горе) искания са по спор между едни и същи страни, на едни и същи основания и за отмяна на едни и същи правни актове, а именно на Решение 2012/635 и на Регламент за изпълнение № 945/2012 в частите, в които същите запазват след преразглеждане наименованието на жалбоподателя включено в спорните списъци.
- 35 Противно на твърдението на Съвета за наличие на отрицателна процесуална предпоставка висящ процес, не може да се приеме, че споменатата жалба е подадена след депозиране на молбата за промяна на исканията по дело T-262/12. Напротив, видно от посочения в точки 20 и 21 по-горе точен час на депозиране, молбата е подадена след жалбата по настоящото дело.
- 36 С решение Central Bank of Iran/Съвет, точка 27 по-горе (EU:T:2014:777) исканията за отмяна на Решение 2012/635 и на Регламент за изпълнение № 945/2012 в частите, в които същите запазват след преразглеждане наименованието на жалбоподателя в спорните списъци, са отхвърлени като недопустими поради наличието на висящ процес след подаването на настоящата жалба.
- 37 Ето защо исканията за отмяна на Решение 2012/635 и на Регламент за изпълнение № 945/2012 в частите, в които същите запазват след преразглеждане наименованието на жалбоподателя в спорните списъци, не могат да се отхвърлят като недопустими поради наличие на висящ процес.
- 38 Поради това твърдението на Съвета за наличие на отрицателна процесуална предпоставка трябва да се отхвърли като неоснователно.

По възражението за процесуална недопустимост поради факта, че всички основания на жалбата са изведени чрез позоваване от жалбоподателя на защита и гаранции, свързани с основните му права

- 39 Съветът поддържа, че жалбата е недопустима, тъй като всичките ѝ основания са изведени чрез позоваване от жалбоподателя на защита и гаранции, свързани с основните му права. В качеството му обаче на централна банка на Ислямска република Иран жалбоподателят бил правителствен орган и не можел да се ползва от изтъкнатите пред Общия съд защита и гаранции, свързани с основните права.
- 40 Жалбоподателят иска повдигнатото от Съвета възражение за процесуална недопустимост да бъде отхвърлено с мотива, че съгласно установеното в решение Central Bank of Iran/Съвет, точка 27 по-горе (EU:T:2014:777) може да се позове на защита и гаранции, свързани с основните права.
- 41 Следва да се отбележи, че противно на твърденията на Съвета, всички изтъкнати в подкрепа на настоящата жалба основания не са изведени чрез позоваване от жалбоподателя на защита и гаранции, свързани с основните права. Първото основание например е изведено от грешка в преценката. Разглежданото възражение за процесуална недопустимост следователно е фактически необосновано.
- 42 Освен това посоченото възражение е и правно необосновано, тъй като съгласно съдебната практика притежаването от жалбоподателя на правата, на които се позовава във второто, третото и четвъртото основание, не е въпрос по допустимостта, а по съществуването на тези основания, а оттам и на самата жалба (в този смисъл вж. решение от 6 септември 2013 г., Post Bank Iran/Съвет, T-13/11, EU:T:2013:402, т. 54).
- 43 Следователно възражението на Съвета за процесуална недопустимост трябва да се отхвърли като неоснователно. Отхвърлянето му не засяга анализа на довода на Съвета относно възможността жалбоподателят да се позове на защита и гаранции, свързани с основните права, който анализ трябва да бъде направен евентуално на етапа на разглеждането по същество на изведените от тази защита и гаранции основания, а именно в случая второ, трето и четвърто основание (в това отношение вж. точки 51—100 и 112—120 по-нататък).
- 44 С оглед на изложеното следва да се констатира, че настоящата жалба е допустима в нейната цялост.

По съществуването на спора

- 45 В подкрепа на исканията си за отмяна на обжалваните актове жалбоподателят изтъква четири основания. Първото основание е изведено от грешка в преценката, която Съветът допуснал, приемайки в обжалваните актове, че един от критериите, предвидени в член 20 от Решение 2010/413, изменен с Решение 2012/35, а в впоследствие и с Решение 2012/635 (наричан по-нататък „член 20 от Решение 2010/413“), и в член 23 от Регламент № 267/2012, за включването на наименованието на лице или образувание в спорните списъци, е изпълнен. Второто основание е изведено от нарушение на задължението за мотивиране, тъй като Съветът не мотивирал подходящо и достатъчно обжалваните актове. Третото основание е изведено от нарушение на принципа на зачитане на правото на защита и на правото на ефективен съдебен контрол. Четвъртото основание е изведено от нарушение на принципа на пропорционалност и от нарушение на основните права на жалбоподателя, и по-специално на правото на защита на собствеността му и на доброто му име.

46 Следва да се започне с разглеждане на второто основание, изведено от нарушение на задължението за мотивиране, като се отговори, първо, на общия въпрос дали, обратно на твърденията на Съвета, жалбоподателят може да се позове на защита и гаранции, свързани с посочените от него основни права, и второ, на въпроса дали в случая може да се установи конкретно нарушение на задължението за мотивиране.

По възможността жалбоподателят да се позове на защита и гаранции, свързани с основните права

47 Доводите на страните са вече изложени в точки 39 и 40 по-горе и следва да бъдат взети предвид.

48 Страните не спорят, че жалбоподателят има правосубектност и че следователно е юридическо лице, което формално е отделено от иранската държава.

49 Както се посочва в съображенията, изложени в точки 67—71 от решение Central Bank of Iran/Съвет, точка 27 по-горе (EU:T:2014:777), правото на Съюза не съдържа норми, които да не допускат юридическите лица, представляващи правителствени структури или държавни органи, да се позовават в тяхна полза на защитата и гаранциите, свързани с основните права. Следователно посочените лица могат да се позовават на тези права пред съда на Съюза, доколкото са съвместими с качеството им на юридическо лице (Решение от 6 септември 2013 г., Bank Melli Iran/Съвет, T-35/10 и T-7/11, Сб., EU:T:2013:397, т. 70).

50 Жалбоподателят следователно може да се позове на защитата и гаранциите, свързани с основните права, които е посочил по-специално в рамките на второто основание.

По второто правно основание, изведено от нарушение на задължението за мотивиране

51 Според жалбоподателя Съветът не е изпълнил установеното в член 296 ДФЕС и тълкувано в съдебната практика задължение за мотивиране на актовете, които приема. В обжалваните актове Съветът не посочил въз основа точно на кой от критериите, предвидени в член 20 от Решение 2010/413 и в член 23 от Регламент № 267/2012, е запазил след преразглеждане наименованието включено в спорните списъци. Твърденията, че жалбоподателят взел „[у]частие в дейности, насочени към заобикаляне на санкциите“, и „[п]редоставя[л] финансова подкрепа на правителството на Иран“, били общи и не указвали по никакъв начин в какво точно го обвиняват. Те предавали с други думи някои от критериите по посочените по-горе разпоредби. От съдебната практика обаче следвало, че специфичните и конкретни съображения на обжалваните актове трябвало да бъдат съобщени на жалбоподателя едновременно със самите актове и че неизпълнението на това изискване не можело да бъде поправено в хода на настоящото производство. В случая жалбоподателят направил всичко възможно да оспори обжалваните актове, без да е запознат с точните съображения за приемането им. Изложените мотиви обаче били толкова общи и неопределени, че в отговор можело само да бъдат общо отречени, както в писмата от 26 март и от 7 октомври 2012 г. или в свидетелските показания на г-жа R, и следователно не отговаряли на изискванията на съдебната практика. Освен това Съветът не посочил съображенията, поради които не взел предвид заявленията на жалбоподателя, че никога не е участвал в разпространението на ядрено оръжие или в заобикаляне на санкциите, които заявления впоследствие били потвърдени и от свидетелските показания на г-жа R.

- 52 Съветът не приема доводите на жалбоподателя и иска второто основание да бъде отхвърлено. Мотивите на обжалваните актове позволявали на жалбоподателя да разбере обхвата на наложените му ограничителни мерки и му давали достатъчна информация, за да може валидно да ги оспори. В случая обжалваните актове следвало да бъдат достатъчно мотивирани с оглед на един от критериите по член 20 от Решение 2010/413 и по член 23 от Регламент № 267/2012.
- 53 Съгласно постоянната съдебна практика задължението за мотивиране на увреждащ акт, което е следствие от принципа на зачитане на правото на защита, има за цел, от една страна, да предостави на заинтересованото лице достатъчно данни, за да установи дали актът е обоснован, или евентуално страда от порок, който позволява да се оспори валидността му пред съда на Съюза, и от друга страна, да позволи на последния да упражни контрол за законосъобразността на този акт (вж. Решение от 15 ноември 2012 г., Съвет/Vamba, C-417/11 P, Сб., EU:C:2012:718, т. 49 и цитираната съдебна практика).
- 54 Изискваните от член 296 ДФЕС мотиви трябва по ясен и недвусмислен начин да излагат съображенията на институцията, която е издала акта, така че да дадат възможност на заинтересованото лице да се запознае с основанията за взетите мерки, а на компетентната юрисдикция — да упражни своя контрол (вж. Решение Съвет/Vamba, точка 53 по-горе, EU:C:2012:718, т. 50 и цитираната съдебна практика).
- 55 При акт на Съвета за налагане на ограничителни мерки мотивите трябва да разкриват специфичните и конкретни съображения, поради които при упражняване на оперативната си самостоятелност Съветът приема, че заинтересованото лице подлежи на такива мерки (Решение Съвет/Vamba, точка 53 по-горе, EU:C:2012:718, т. 52).
- 56 Член 24, параграф 3 от Решение 2010/413 и член 46, параграф 3 от Регламент № 267/2012 също налагат на Съвета да изложи индивидуални и специфични съображения за приемането на ограничителните мерки по член 20, параграф 1, букви б) и в) от същото решение и по член 23, параграфи 2 и 3 от същия регламент, както и да ги доведе до знанието на съответните лица и образувания (в този смисъл и по аналогия вж. решение от 16 ноември 2011 г., Bank Melli Iran/Съвет, C-548/09 P, Сб., EU:C:2011:735, т. 48). Съгласно съдебната практика Съветът по принцип трябва да изпълни задължението си за мотивиране посредством лично уведомяване, като единствено публикуване в *Официален вестник на Европейския съюз* не е достатъчно (в този смисъл вж. решение от 13 септември 2013 г., Makhlouf/Съвет, T-383/11, Сб., EU:T:2013:431, т. 47 и 48; в този смисъл и по аналогия вж. също решение Bank Melli Iran/Съвет, посочено по-горе, EU:C:2011:735, т. 52).
- 57 Мотивите, изисквани съгласно член 296 ДФЕС, член 24, параграф 3 от Решение 2010/413 и член 46, параграф 3 от Регламент № 267/2012, трябва да бъдат съобразени с разпоредбите, по силата на които са приети ограничителните мерки. Изискването за мотивиране следва да се преценява в зависимост от обстоятелствата по конкретния случай, по-специално в зависимост от съдържанието на акта, от естеството на изложените мотиви и от интереса, който адресатите или други лица, засегнати пряко и лично от акта, могат да имат от получаване на разяснения. Не се изисква мотивите да уточняват всички относими фактически и правни обстоятелства, доколкото въпросът дали мотивите са достатъчни следва да се преценява с оглед не само на текста, но и на контекста, както и на съвкупността от правни норми, уреждащи съответната материя (вж. решение Съвет/Vamba, точка 53 по-горе, EU:C:2012:718, т. 53 и цитираната съдебна практика).
- 58 По-специално увреждащият акт е достатъчно мотивиран, при положение че е издаден в познат за заинтересованото лице контекст, който му позволява да разбере обхвата на наложената му мярка (вж. решение Съвет/Vamba, точка 53 по-горе, EU:C:2012:718, т. 54 и цитираната съдебна практика).

59 В случая от преписката по делото е видно, че обжалваните актове са приети въз основа на следните мотиви:

„Участва в дейности, насочени към заобикаляне на санкциите. Предоставя финансова подкрепа на правителството на Иран“.

60 Видно от точки 28 и 29 от писмената защита, между страните няма спор, че Съветът не е съобщил никакви други мотиви на жалбоподателя преди подаването на настоящата жалба на 26 декември 2012 г.

61 В точка 28 от писмената си защита Съветът отбелязва, че „текстът, посочен в мотивите [и цитиран в точка 59 по-горе], който гласи: „[у]частва в дейности, насочени към заобикаляне на санкциите“, отговаря на двата критерия [за включване, споменати по-горе]“, а именно, от една страна, за „оказване на подкрепа“ за разпространението на ядрено оръжие, „съгласно предвиденото в член 23, параграф 2, буква а) от Регламент [...] № 267/2012 и в член 20, параграф 1, буква б) от Решение 2010/413“, и от друга страна, за „съдействие за нарушаване на ограничителните мерки или за избягването им“, оказано на лице или на образувание, чието наименование е включено в списък на лица и образувания, подлежащи на ограничителни мерки срещу Ислямска република Иран, „съгласно предвиденото в член 23, параграф 2, буква б) от Регламент [...] № 267/2012 и в член 20, параграф 1, буква б) от Решение [2010/413]“.

62 Освен това в точка 29 от писмената си защита Съветът посочва, че „добавеният с обжалваните [актове] мотив, а именно че жалбоподателят „[п]редоставя финансова подкрепа на правителството на Иран“, отговаря на критерия [...] по член 23, параграф 2, буква г) от Регламент [...] № 267/2012 и по член 20, параграф 1, буква в) от Решение 2010/413“.

63 В това отношение следва да се напомни, че член 23, параграф 2, букви а), б) и г) от Регламент № 267/2012 и член 20, параграф 1, букви б) и в) от Решение 2010/413 установяват алтернативни критерии за включване на наименования на лица или образувания в спорните списъци.

64 Сред тези критерии, най-напред, член 23, параграф 2, буква а) от Регламент № 267/2012 предвижда замразяване на всички финансови средства и икономически ресурси на лица, образувания и органи, определени като участващи в, пряко свързани с или подпомагащи разпространението на ядрено оръжие, в това число чрез участие в снабдяването със забранени стоки и технологии (критерият за подпомагане на разпространението на ядрено оръжие). Освен това член 23, параграф 2, буква б) от Регламент № 267/2012 предвижда замразяване на всички финансови средства на образувания или органи, подпомогнали лице, образувание или орган, чието наименование е включено в списък на лица, образувания или органи, подлежащи на ограничителни мерки, да избегне или наруши разпоредбите на същия този регламент, на Решение 2010/413 и на резолюциите на Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации (критерият за помощ за заобикаляне на ограничителните мерки). Накрая, член 23, параграф 2, буква г) от Регламент № 267/2012 предвижда замразяване на финансовите средства на лица, образувания и органи, определени като други лица, образувания и органи, които предоставят по-специално материална, логистична или финансова подкрепа на правителството на Иран или които са свързани с него (критерия за подкрепа на правителството на Иран).

65 По същия начин, от една страна, член 20, параграф 1, буква б) от Решение 2010/413 предвижда замразяване на всички финансови средства и икономически ресурси на лица и образувания, които участват, имат пряко отношение или предоставят подкрепа за разпространението на ядрено оръжие, включително като участват в доставяне на забранени изделия, стоки, оборудване, материали и технологии (критерият за подпомагане разпространението на ядрено оръжие). От друга страна, посоченият член предвижда замразяване на всички финансови средства на лица и образувания, оказали помощ на лице или образувание, чието наименование е включено в списък на лица или образувания, подлежащи на приетите срещу Ислямска

република Иран ограничителни мерки, да заобиколят разпоредбите на същото Решение 2010/413 или на резолюциите на Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации (критерият за помощ за заобикаляне на ограничителните мерки). Освен това член 20, параграф 1, буква в) от Решение 2010/413 предвижда по-специално замразяване на всички финансови средства на лица и образувания, които подкрепят правителството на Иран (критерият за подкрепа на правителството на Иран).

- 66 Тъй като, както бе посочено в точка 63 по-горе, критериите, установени в член 23, параграф 2, букви а), б) и г) от Регламент № 267/2012 и в член 20, параграф 1, букви б) и в) от Решение 2010/413, са алтернативни, най-напред следва да се уточни до каква степен съгласно посочените разпоредби критерият за подкрепа на правителството на Иран се различава от критерия за подпомагане разпространението на ядрено оръжие. В това отношение следва да се напомни, че последният критерий предполага установяване на наличие на пряка или косвена връзка между дейността на съответното лице или образувание и разпространението на ядрено оръжие. Критерият за подкрепа на правителството на Иран, който разширява приложното поле на ограничителните мерки с цел увеличаване на натиска върху Ислямска република Иран, визира пък всяка дейност на съответното лице или образувание, която независимо от каквато и да било пряка или косвена връзка с разпространението на ядрено оръжие може с оглед количествените или качествените си характеристики да благоприятства посоченото разпространение чрез предоставяне на подкрепа на правителството на Иран под формата на ресурси или на материални, финансови или логистични средства, позволяващи провеждането му. В този смисъл приложимата правна уредба установява презумпция за наличие на връзка между предоставянето на такава подкрепа на правителството на Иран и извършването на дейност за разпространение на ядрено оръжие, за да може правителството на Иран да бъде лишено от източници на приходи и поради липса на достатъчно финансови ресурси да бъде принудено да прекрати изпълнението на програмата си за разпространение на ядрено оръжие.
- 67 По-нататък следва да се напомни, че освен посочване на правното основание на приетата мярка, задължението на Съвета за мотивиране се отнася именно до излагане на обстоятелства, позволяващи да се приеме, че е изпълнен един или друг критерий за включване на съответните заинтересовани лица (в този смисъл вж. решение от 14 октомври 2009 г., *Bank Melli Iran/Съвет*, T-390/08, Сб., EU:T:2009:401, т. 83).
- 68 Накрая следва да се напомни, че пропускът да се направи препращане към точната разпоредба не може да представлява съществен порок, когато правното основание на акт може да се определи с помощта на други негови елементи. Подобно изрично препращане все пак е необходимо, когато при липсата му за заинтересованите страни и за съда на Съюза възниква несигурност по отношение на точното правно основание (решение от 26 март 1987 г., *Комисия/Съвет*, 45/86, Rec, EU:C:1987:163, т. 9).
- 69 Поради това следва да се установи дали мотивите на обжалваните актове препращат изрично към трите критерия, посочени в точки 64 и 65 по-горе, или поне към някой от тях, и дали евентуално не може да се приеме, че посочените мотиви са достатъчни, за да позволят на жалбоподателя да провери обосноваването на обжалваните актове и да защити правата си пред Общия съд, а на последния — да упражни своя контрол.
- 70 Мотивите, посочени в точка 59 по-горе, не указват точно на кои от критериите по член 23, параграф 2 от Регламент № 267/2012 и по член 20, параграф 1, буква в) от Решение 2010/413 се основават. При все това обаче, доколкото се позовават на „дейности, насочени към заобикаляне на санкциите“, те лесно биха могли да се разтълкуват като основаващи се на критерия за помощ за заобикаляне на ограничителните мерки. Освен това, както правилно отбелязва Съветът, позоваването в същите мотиви на факта, че жалбоподателят „[п]редоставя финансова подкрепа

на правителството на Иран“, съответства на критерия за подкрепа на правителството на Иран, който, както бе констатирано в точка 66 по-горе, е самостоятелен критерий спрямо този за подпомагане разпространението на ядрено оръжие.

- 71 Тъй като обаче липсва позоваване на „подпомагане“ от жалбоподателя на разпространението на ядрено оръжие или на евентуалното му „участие“ в снабдяването със забранени стоки и технологии, мотивите, посочени в точка 59 по-горе, не могат да се отнасят, както поддържа Съветът, до критерия за подпомагане на разпространението на ядрено оръжие.
- 72 В точки 26—28 от писмената си защита Съветът поддържа, че „подпомагането“ на разпространението на ядрено оръжие или на снабдяването със забранени стоки и технологии от жалбоподателя „задължително“ следва от „изпълняваната от [същия] функция на „банка на публичната власт на Иран“ поради „предоставянето на банкови услуги на министерствата на Иран и на други контролирани от правителството образувания, в това число и на такива, които участват [в разпространението на ядрено оръжие]“, и „несъмнено е участвал в снабдяването с [необходимите за посоченото разпространение материали и услуги]“ и в „незаконен износ на оръжие и на други материали от Иран към други „неблагонадеждни“ държави[, позволяващ да се финансира това снабдяване]“.
- 73 В това отношение следва да се отбележи, че на практика Съветът се позовава на обстоятелства, които предполагат известна връзка между дейността на жалбоподателя и ядрените дейности на Ислямска република Иран, но които, тъй като не следват очевидно от мотивите, посочени в точка 59 по-горе, не могат да бъдат взети предвид при определяне на критерия за включване, за който се отнасят мотивите.
- 74 С оглед на изложените съображения следва да се констатира, че въпросът дали обжалваните актове са достатъчно мотивирани може да бъде разгледан единствено с оглед критерия за помощ за заобикаляне на ограничителните мерки и критерия за подкрепа на правителството на Иран, на които критерии Съветът се позовава имплицитно, но несъмнено в споменатите актове.
- 75 Доколкото са основани на критерия за помощ за заобикаляне на ограничителните мерки, щом като посочват, че жалбоподателят е взел „[у]частие в дейности, насочени към заобикаляне на санкциите“, обжалваните актове не са достатъчно мотивирани в смисъл, че мотивите им не позволяват на жалбоподателя и на Общия съд да разберат въз основа на какви обстоятелства Съветът счита, че в случая на жалбоподателя посоченият критерий е изпълнен и следователно приема споменатите актове. Посочените мотиви всъщност просто преповтарят самия критерий. В тях не се дава каквото и да било конкретно обяснение за причините, поради които споменатият критерий е приложим по отношение на жалбоподателя. В този смисъл посочените мотиви не уточняват никакви наименования на включени в списък за налагане на ограничителни мерки лица, образувания или органи, на които жалбоподателят да е помогнал да заобиколят санкциите, както и не установява в кой момент, при какви обстоятелства и как е оказана тази помощ. Съветът не се позовава на каквато и да било установима операция или конкретен случай на оказване на помощ. Поради липсата на всяка конкретност мотивите изглеждат са недостатъчни, за да позволят на жалбоподателя да провери обосноваването на обжалваните актове по отношение на критерия за помощ за заобикаляне на ограничителните мерки и да защити правата си пред Общия съд, а на последния — да упражни своя контрол (в този смисъл вж. решение Central Bank of Iran/Съвет, точка 27 по-горе, EU:T:2014:777, т. 91).
- 76 В писмените си бележки Съветът се позовава на имплицитни мотиви на обжалваните актове в това отношение, като отбелязва, че оказаната от жалбоподателя „помощ за нарушаване или избягване на ограничителните мерки“ „несъмнено“ следва от „изпълняваната от [него] функция на „банка на публичната власт на Иран“. Според Съвета при изпълнение на споменатата

функция жалбоподателят „предоставя банкови услуги на министерствата на Иран и на други контролирани от правителството образувания, в това число и на такива, които [участват в разпространението на ядрено оръжие]“.

- 77 В това отношение следва все пак да се отбележи, че мотивите могат да бъдат и имплицитни, при условие че дават възможност на заинтересованите лица да разберат причините, поради които са постановени мерките, а на компетентния съд — да разполага с достатъчно елементи, за да упражни своя контрол (в този смисъл вж. решения от 7 януари 2004 г., *Aalborg Portland и др./Комисия*, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P и C-219/00 P, Rec, EU:C:2004:6, т. 372 и цитираната съдебна практика, и от 8 февруари 2007 г., *Groupe Danone/Комисия*, C-3/06 P, Сб., EU:C:2007:88, т. 46 и цитираната съдебна практика). Следователно мотиви, които не са посочени изрично, могат да бъдат взети предвид, ако са очевидни както за заинтересованите лица, така и за компетентната юрисдикция.
- 78 В случая обаче не е очевидно, че в качеството си на централна банка на Ислямска република Иран жалбоподателят несъмнено е оказал помощ на лица или образувания, които участват в правителството на Иран или са контролирани от него и чиито наименования са включени в списъци на лица и образувания, подлежащи на приетите срещу Ислямска република Иран ограничителни мерки, да нарушат или да избегнат тези мерки, като извършва за тях банкови услуги, като например като им предоставя на разположение парични средства. Възможно е, макар да е очевидно, че чрез функциите и правомощията си на централна банка на Ислямска република Иран жалбоподателят по принцип предоставя финансова подкрепа на правителството на Иран (вж. точка 108 по-нататък), от това не следва несъмнено, че той предоставя такава подкрепа именно на лица или образувания, които участват в това правителство или са контролирани от него, в това число и на такива, чиито наименования са включени в списъците на лица и образувания, подлежащи на приетите срещу Ислямска република Иран ограничителни мерки.
- 79 Следователно имплицитните мотиви, на които се позовава Съветът, не могат да бъдат взети предвид, за да се поправи липсата на достатъчно изрично посочени мотиви по отношение на критерия за помощ за заобикаляне на ограничителните мерки.
- 80 Тъй като обжалваните актове са основани на критерия за подкрепа на правителството на Иран, следва да се установи, както бе посочено в точка 66 по-горе, дали Съветът се е позовал на дейност на жалбоподателя, която, макар и да не е пряко или косвено свързана като такава с разпространението на ядрено оръжие, все пак може да го благоприятства чрез предоставяне на ресурси или средства на правителството на Иран.
- 81 Ако по отношение на критерия за подкрепа на правителството на Иран Съветът е длъжен да посочи точно и конкретно какви ресурси или средства е предоставял жалбоподателят, то той не е длъжен, противно на поддържаното от жалбоподателя, да мотивира обжалваните актове по отношение на евентуалното използване на тези ресурси или средства от това правителство с оглед на продължаване на разпространението на ядрено оръжие.
- 82 В случая Съветът изрично се позовава на „финансова подкрепа на правителството на Иран“ и в точка 29 от писмената си защита твърди, че „[т]ози мотив няма нужда от допълнително обосноваване, тъй като в качеството си на банка на правителството на Иран жалбоподателят е логично да му е оказвал финансова подкрепа“.
- 83 Вярно е наистина, че в мотивите на обжалваните актове относно критерия за подкрепа на правителството на Иран Съветът не се е позовал на конкретни финансови услуги, които жалбоподателят е предоставил на правителството на Иран в качеството си централна банка на Ислямска република Иран.

- 84 В случая обаче жалбоподателят е могъл да разбере, че Съветът се позовава на предоставяните в качеството му на централна банка на Ислямска република Иран финансови услуги на правителството на Иран. От писмените бележки на жалбоподателя е видно, че той е разбрал това. Всъщност в точка 23 от жалбата си жалбоподателят отбелязва, основавайки се на свидетелските показания на г-жа R., че „[п]равителството на [Иран] е един от [неговите] клиенти“, но уточнява в това отношение, че „[п]очти всички централни банки изпълняват функцията на банка на правителството си и [че] в този смисъл само [те] предоставят „финансова подкрепа“ или по-точно финансови услуги на правителството“. Жалбоподателят следователно се защитава, като по същество изтъква, както е направил и в писмото си от 7 октомври 2012 г. (точка 14 по-горе), че не е предоставял финансова подкрепа на която и да било институция (в това число и на правителството на Иран) с оглед на финансиране на дейност за разпространение на ядрено оръжие.
- 85 Фактът, че в случая Съветът не е посочил точно функциите и правомощията на жалбоподателя в качеството му на централна банка на Ислямска република Иран, не е определящ, тъй като те са уредени в законови разпоредби, които са публично достъпни и за които следователно може да се приеме, че са всеизвестни. Всъщност страните не спорят по факта, че функциите и правомощията на жалбоподателя в качеството му на централна банка на Ислямска република Иран са определени в част II, глава 2 от Закона за парите и банковото дело на Ислямска република Иран, одобрен на 9 юли 1972 г., и по-специално в членове 12 и 13. Поради това може да се приеме, че мотивите на обжалваните актове, изведени от обстоятелството, че жалбоподателят „предоставя финансова подкрепа на правителството на Иран“, препращат имплицитно, но несъмнено към функциите и правомощията на жалбоподателя в качеството му на централна банка на Ислямска република Иран, определени в част II, глава 2 от посочения закон, и по-специално в членове 12 и 13.
- 86 В този смисъл при обстоятелствата по настоящия случай Съветът не е длъжен да посочи изрични мотиви относно финансовите услуги, а оттам и относно ресурсите или финансовите средства, които твърди, че жалбоподателят е предоставил на правителството на Иран в качеството си на централна банка на Ислямска република Иран.
- 87 Поради това може да се приеме, че обжалваните актове са достатъчно мотивирани с оглед изискванията на съдебната практика по отношение на критерия за подкрепа на правителството на Иран.
- 88 Тъй като доводите, изведени от предоставяне на финансова подкрепа на правителството на Иран, сами по себе си мотивират в достатъчна степен обжалваните актове, които следователно не могат да бъдат отменени поради недостатъчно мотивиране, второто основание, изведено от нарушение на задължението за мотивиране, следва да се отхвърли.
- 89 От изложеното обаче следва, че доводите, изведени от предоставяне на финансова подкрепа на правителството на Иран, които сами по себе си мотивират в достатъчна степен обжалваните актове, могат да бъдат взети предвид при разглеждане и на другите основания на настоящата жалба, а именно, на първо място, на третото основание, изведено от нарушение на принципа на зачитане на правото на защита и на правото на ефективен съдебен контрол, на второ място, на първото основание, изведено от грешка в преценката, и на трето място, на четвъртото основание, изведено от нарушение на принципа на пропорционалност и от нарушение на основните права на жалбоподателя.

По третото основание, изведено от нарушение на принципа за зачитане на правото на защита и на правото на ефективен съдебен контрол

- 90 Жалбоподателят упреква Съвета, че при приемането на обжалваните актове е нарушил принципа на зачитане на правото на защита и правото на ефективна съдебна защита съгласно тълкуването им в съдебната практика, като не му е представил доказателствата, на които е основал обжалваните актове, и като не му е дал възможност валидно да изрази становището си по тях. В случая не му било предоставено каквото и да било доказателство за обосноваването на обжалваните актове, както преди, така и след приемането им, и то въпреки отправените от него многократни запитвания в този смисъл, и по-специално с писмото от 28 ноември 2012 г. (точка 17 по-горе). Фактът, че действал по предложение на държава членка за включване на наименованието на жалбоподателя в спорните списъци, не означавал, че Съветът не трябвало да се убеди в обосноваването на това предложение, като поиска евентуално от тази държава членка да му представи съответно подкрепящи го доказателства и данни. При всички обстоятелства Съветът не можел в рамките на настоящото производство да поправи пропуската си да представи доказателства, без да засегне правото на ефективна съдебна защита на жалбоподателя. От придружителното писмо с референтен номер 17576/12 следвало, че Съветът е приел обжалваните актове не въз основа на доказателства за участието на жалбоподателя в разпространението на ядрено оръжие или в заобикалянето на санкциите, а единствено с незаконосъобразния мотив, че включването на наименованието му в спорните списъци „би могъл[о] съществено да увеличи упражнявания понастоящем дипломатически натиск върху Иран“. Впрочем Съветът не поискал становището на жалбоподателя и не взел предвид фактическите данни, които той щял да му предостави.
- 91 Съветът не приема доводите на жалбоподателя и иска третото основание да бъде отхвърлено с мотива, че дори и да се приеме за възможно жалбоподателят да се позове на право на защита, то в случая е било спазено, тъй като той е бил уведомен за обжалваните актове, съобщени са му били достатъчно данни и доказателства, за да може да разбере мотивите им, и освен това е имал възможност да изложи становището си по тях. Твърдението на жалбоподателя, че Съветът не е проверил обосноваването на обжалваните актове, приети по предложение на държава членка, се отнасяло до нарушение на задължение, различно от твърдяното в настоящото основание, което поради това трябвало да бъде отхвърлено като ирелевантно.
- 92 Следва да се напомни, че основното право на спазване на правото на защита в хода на производство, което предшества приемането на ограничителна мярка като спорното решение, е изрично предвидено в член 41, параграф 2, буква а) от Хартата на основните права на Европейския съюз, която съгласно член 6, параграф 1 ДЕС има същата правна сила като Договорите (вж. решение *Makhlouf/Съвет*, точка 56 по-горе, EU:T:2013:431, т. 31 и цитираната съдебна практика).
- 93 Принципът на спазване на правото на защита изисква, от една страна, заинтересованото лице или образувание да бъде уведомено за установените в негов ущърб обстоятелства, на които се основава увреждащият го акт, и от друга страна, то да има възможност да изрази ефективно своето становище по тях (по аналогия вж. решение от 12 декември 2006 г., *Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran/Съвет*, T-228/02, EU:T:2006:384, т. 93).
- 94 При приемането на решение, с което наименованието на лице или образувание се запазва включено в списък на лица или образувания, подлежащи на ограничителни мерки, Съветът трябва да спазва правото на това лице или образувание да бъде предварително изслушано, ако в решението, с което запазва наименованието му включено в списъка, установява в негов ущърб нови обстоятелства, а именно такива, които не се съдържат в решението, с което за първи път наименованието му е било включено в списъка (в този смисъл вж. решения от 21 декември 2011 г., *Франция/People's Mojahedin Organization of Iran*, C-27/09 P, Сб., EU:C:2011:853, т. 62 и *Makhlouf/Съвет*, точка 56 по-горе, EU:T:2013:431, т. 42 и 43).

- 95 В случая на 2 август 2012 г. Съветът съобщава лично на жалбоподателя мотивите за обжалваните актове, изведени от „[п]редоставя[нето на] финансова подкрепа на правителството на Иран“. Законосъобразността на обжалваните актове следва да се прецени с оглед именно на тези мотиви на Съвета, а не на мотивите, съдържащи се в придружителното му писмо с референтен номер 17576/12.
- 96 От точка 87 по-горе следва, че мотивите могат да се приемат за достатъчни с оглед на изискванията на съдебната практика по отношение на критерия за подкрепа на правителството на Иран.
- 97 Впрочем в случая Съветът не е предоставил на жалбоподателя документите, на които е основал тези си мотиви, тъй като те се отнасят до финансовите услуги, които жалбоподателят е предоставял на правителството на Иран в качеството си на централна банка на Ислямска република Иран, и поради това може да се предположи, че са всеизвестни и имплицитно включени в мотивите на обжалваните актове по отношение на критерия за подкрепа на правителството на Иран (вж. точка 85 по-горе). С други думи, Съветът не е предоставил на жалбоподателя самите текстове, в които са уредени функциите и правомощията му в качеството му на централна банка на Ислямска република Иран.
- 98 Жалбоподателят е имал възможност да оспори мотивите и доказателствата, изтъкнати в подкрепа на приемането на обжалваните актове. В този смисъл в писмото си от 7 октомври 2012 г. той твърди, че не е предоставял финансова подкрепа на която и да било институция (в това число и на правителството на Иран) с цел финансиране на разпространението на ядрено оръжие. Той освен това е могъл да упражни ефективно правото си на жалба, твърдейки в настоящото производство, че „не [е] подкрепя[л] финансово правителството повече от която и да било друга централна банка в света“ и че „въобще не [е] предоставя[л] подкрепа като визираната в обжалваните актове, а именно за дейности по разпространението на ядрено оръжие“.
- 99 Следователно при приемането на обжалваните актове правото на защита на жалбоподателя, както и правото му на ефективен съдебен контрол са били спазени.
- 100 Поради това третото основание, изведено от нарушение на принципа на спазване на правото на защита и на правото на ефективен съдебен контрол, следва да бъде отхвърлено.

По първото основание, изведено от грешка в преценката

- 101 Жалбоподателят поддържа, че Съветът е допуснал грешка в преценката, като след преразглеждане е запазил наименованието му в спорните списъци, без той да отговаря на материалните критерии по член 20 от Решение 2010/413 и по член 23 от Регламент № 267/2012, позволяващи включване на наименованието му в тях. Обжалваните актове не съдържали подробни данни, поради което и било невъзможно да се установи за кой от критериите по посочените разпоредби се отнася мотивът, че жалбоподателят „[е] предостав[ил] финансова подкрепа на правителството на Иран“. Това представлявало съществена пречка за упражняване на правото на жалбоподателя на жалба и го поставяло в неудовлетворително и неуместно положение. Във всички случаи Съветът допуснал грешка в преценката, като приел, че критерият по член 20, параграф 1, буква в) от споменатото решение и по член 23, параграф 2, буква г) от споменатия регламент, а именно критерият за подкрепа на правителството на Иран, в случая е изпълнен. От придружителното писмо на Съвета с референтен номер 17576/12, приложено към писмото от 10 декември 2012 г., следвало, че истинският мотив на обжалваните актове за включването на наименованието му в спорните списъци е, че то „би мог[о] съществено да увеличи упражнявания понастоящем дипломатически натиск върху Иран“. Нищо не указвало, че при приемането на обжалваните актове Съветът е имал предвид мотива за предоставяне от

жалбоподателя на подкрепа на правителството на Иран, така че съгласно съдебната практика този мотив бил без значение за обосноваването на споменатите актове. Във всички случаи единствено твърдението, че жалбоподателят предоставял някои услуги на правителството, без да има доказателства за евентуална връзка между тези услуги и разпространението на ядрено оръжие, не било достатъчно за обосноваване на обжалваните актове в съответствие със съдебната практика.

- 102 Съветът не приема доводите на жалбоподателя и иска първото основание да бъде отхвърлено поради липса на каквато и да било допусната от него грешка в преценката, след като в случая на жалбоподателя основните критерии по член 20, параграф 1, букви б) и в) от Решение 2010/413 и по член 23, параграф 2, букви а), б) и г) от Регламент № 267/2012 са изпълнени. Добавеният с обжалваните актове мотив, а именно че жалбоподателят „предоставя финансова подкрепа на правителството на Иран“, съответства на критерия за подкрепа на правителството на Иран по член 20, параграф 1, буква в) от споменатото решение и по член 23, параграф 2, буква г) от споменатия регламент. Посоченият мотив нямал нужда от допълнително обосноваване, тъй като в качеството си на банка на правителството на Иран жалбоподателят логично му оказвал финансова подкрепа. Този мотив трябвало да се вземе предвид, тъй като бил изрично посочен в обжалваните актове.
- 103 Видно от точки 89 и 95 по-горе, при разглеждането на настоящото основание законосъобразността на споменатите актове следва да се прецени с оглед на мотива, че жалбоподателят е „предоставя[л] финансова подкрепа на правителството на Иран“, а не на мотива, съдържащ се в придружителното писмо на Съвета с референтен номер 17576/12, като в рамките на първото основание следва да се установи дали посочените актове са засегнати от грешка в преценката относно приложимостта на критерия по член 20, параграф 1, буква в) от Решение 2010/413 и по член 23, параграф 2, буква г) от Регламент № 267/2012 за подкрепа на правителството на Иран.
- 104 Поради съображенията, изложени в точка 85 по-горе, при преценката на обосноваването на посочените мотиви следва да се вземат предвид функциите и правомощията на жалбоподателя в качеството му на централна банка на Ислямска република Иран, определени в посветената на „функциите и правомощията“ на „Bank Markazi Iran“ част II, глава 2 от Закона за парите и банковото дело на Ислямска република Иран, и по-специално в членове 12 и 13.
- 105 Член 12 от Закона за парите и банковото дело на Ислямска република Иран гласи:
- „В качеството си на банка на правителството Bank Markazi Iran изпълнява следните функции:
- а) поддържа сметки на министерства, органи на правителството, органи, свързани с правителството, държавни дружества и общини, както и на дружества, чийто капитал се притежава повече от половината от министерства, органи на правителството, органи, свързани с правителството, държавни дружества и общини, като извършва банковото обслужване на всички техни плащания в Иран и чужбина;
 - б) продава всички видове държавни облигации и съкровищни бонове, изплаща главница и лихви по тях в качеството си на представител на правителството, като има право да прехвърля това си правомощие на физически лица или други правни субекти;
- [...]
- е) сключва споразумения за плащане с оглед на изпълнение на парични, финансови, търговски или транзитни договорености между правителството и чужди държави“.

106 Член 13 от Закона за парите и банковото дело на Ислямска република Иран гласи:

„Bank Markazi има следните правомощия:

1. предоставя заеми и кредити на министерствата и на правителствените органи при условията на законово разрешение;
2. гарантира задълженията, поети от правителството, министерствата и правителствените органи, при условията на законово разрешение;
3. предоставя заеми и кредити, гарантира заемите и кредитите, предоставени на държавата и на общините, както и на органите, свързани с правителството или общините, срещу съответните обезпечения;

[...]

5. купува и продава съкровищни бонове и държавни облигации, както и облигации, издадени от чужди правителства или акредитирани международни финансови организации [...].“

107 От посочените разпоредби е видно, че жалбоподателят изпълнява по-специално функцията да поддържа сметките на правителството на Иран, да извършва банково обслужване на плащанията или да договаря финансови трансакции от името и за сметка на последното, да му предоставя заеми или кредити, да гарантира задълженията му и да купува или да продава издаваните от него облигации.

108 Освен функциите и правомощията като централна банка на Ислямска република Иран, определени в част II, глава 2 от Закона за парите и банковото дело на Ислямска република Иран, и по-специално в членове 12 и 13, очевидно жалбоподателят предоставя на правителството на Иран финансови услуги, които с оглед на количествените или качествените си характеристики могат да благоприятстват ядреното разпространение чрез оказване на подкрепа на правителството на Иран под формата на ресурси или на материални, финансови или логистични средства, позволяващи провеждането му.

109 Жалбоподателят в действителност за първи път по време на съдебното заседание твърди, че правомощията му да предоставя заеми и кредити или да дава гаранции на правителството са подчинени на условия, като например на получаване на законово разрешение, които в нито един момент от съответния период не са били изпълнени, така че въобще не е извършвал действия по изпълнение на споменатите правомощия, нито на практика е предоставял каквито и да било ресурси или финансови средства на правителството на Иран. Като иска да установи условността на предоставените му със закона правомощия, жалбоподателят всъщност изтъква довод в своя защита, който следователно трябва да докаже. В случая обаче той не е направил това. При всички обстоятелства посоченият довод не се отнася до всички финансови услуги, които жалбоподателят предоставя на правителството на Иран в качеството си на централна банка на Ислямска република Иран, като например до поддържането на сметките, извършването на банково обслужване на плащанията, договарянето на финансови трансакции или купуването на облигации. Впрочем, макар да отрича да е предоставял финансови ресурси на правителството на Иран, жалбоподателят приема, че винаги е извършвал за него финансови услуги по същия начин като всяка друга централна банка на държава извършва финансови услуги за правителството си. С оглед на количествените или качествените си характеристики обаче тези услуги биха могли да представляват подкрепа на правителството на Иран, позволяваща му да провежда ядрено разпространение.

110 В този смисъл Съветът основателно заключава, че жалбоподателят „[п]редоставя финансова подкрепа на правителството на Иран“, така че критерият по член 20, параграф 1, буква в) от Решение 2010/413 и по член 23, параграф 2, буква г) от Регламент № 267/2012 за подкрепа на правителството на Иран, тълкуван съгласно посоченото в точка 66 по-горе, в случая е изпълнен.

111 Поради това първото основание, изведено от грешка в преценката, следва да бъде отхвърлено.

По четвъртото основание, изведено от нарушение на принципа на пропорционалност и от нарушение на основните права на жалбоподателя, и по-специално на правото на защита на собствеността му и на доброто му име

112 Жалбоподателят упреква Съвета, че с обжалваните актове нарушава правото му на собственост и правото му на защита на доброто име, както и принципа на пропорционалност, тъй като при всички обстоятелства обжалваните актове неоснователно и непропорционално засягат имуществото му и доброто му име. В случая обжалваните актове значително засегнали имуществото и доброто му име, както и, що се отнася до дейността му в качеството на централна банка на Ислямска република Иран, целия ирански народ, което се потвърждавало и в свидетелските показания на г-жа R. В този смисъл те били приети в противоречие с публичните изявления на Съюза, че ограничителните мерки не са насочени към иранския народ. Обжалваните актове не се основавали на доказателства за наличието на връзка между жалбоподателя и разпространението на ядрено оръжие, а единствено на обстоятелството, че включването на наименованието му в спорните списъци „би могл[о] съществено да увеличи упражнявания понастоящем дипломатически натиск върху Иран“. Подобен мотив бил твърде общ и не съответствал на целта, заявена в правната уредба на Съюза за налагане на ограничителни мерки срещу Ислямска република Иран, а именно за борба срещу разпространението на ядрено оръжие, и по-специално за предотвратяване на финансирането му. Мотивите, на които обжалваните актове се основавали, били твърде общи и неясни, за да могат да бъдат ефективно оспорени. Жалбоподателят следователно не разполагал с каквото и да било валидно основание за заличаване на наименованието му от спорните списъци. Поради това обжалваните актове нарушавали също и принципите на правна сигурност и на предвидимост.

113 Съветът не приема доводите на жалбоподателя и иска четвъртото основание да бъде отхвърлено по същество. Ограничаването на свободите и основните права на жалбоподателя било обосновано от легитимната цел за прекратяване на разпространението на ядрено оръжие и на финансирането му, явяваща се част от общата цел за запазване на международния мир и международната сигурност, за която Общият съд вече признал, че е преследвана на Съюза цел от обществен интерес. Обжалваните актове се прилагали по отношение само на малка част от финансовите средства на жалбоподателя, които в основната си част били разположени в Иран или в трети за Съюза държави. Освен това член 20, параграфи 3—4а, 6 и 7 от Решение 2010/413, изменен с Решение 2012/35 и впоследствие с Решение 2012/635, и членове 24—27 и 28 от Регламент № 267/2012 предвиждали освобождаване на замразените финансови средства с оглед на посрещане на някои разходи. Тези изключения, които се отнасяли конкретно до жалбоподателя, чувствително намалявали ефекта на санкциите срещу него.

114 По силата на принципа на пропорционалност, който е част от общите принципи на правото на Съюза, законосъобразността на забраната на дадена икономическа дейност се подчинява на условието забранителните мерки да са подходящи и необходими за постигането на легитимните цели, следвани от разглежданата правна уредба, като се има предвид, че когато съществува избор между няколко подходящи мерки, трябва да се прибегне до мярката, която създава

- най-малко ограничения, а породените от нея неудобства не трябва да са несъразмерни с тези цели (вж. решение Bank Melli Iran/Съвет, точка 49 по-горе, EU:T:2013:397, т. 179 и цитираната съдебна практика).
- 115 Освен това от съдебната практика следва, че основните права, на които се позовава жалбоподателят, а именно правото на собственост и правото на добро име, не са абсолютни и упражняването им може да се ограничава поради цели от обществен интерес, преследвани от Съюза. В този смисъл всяка ограничителна мярка от икономическо или финансово естество по дефиниция предполага последици, които засягат правата на собственост и на добро име на лицето или образуванието, за което се отнася, като по този начин му нанася вреди. Важността на преследваните с разглежданите ограничителни мерки цели може да обоснове дори значителни отрицателни последици за съответните лица или образувания (в този смисъл вж. решение от 9 юли 2009 г., Melli Bank/Съвет, T-246/08 и T-332/08, Сб., EU:T:2009:266, т. 111 и цитираната съдебна практика).
- 116 В случая, видно от точки 88, 100 и 110 по-горе, доколкото са основани на критерия за подкрепа на правителството на Иран, обжалваните актове не са засегнати от каквото и да било нарушение на съществени процесуални правила, нито от някаква грешка в преценката, която би могла да обоснове отмяната им.
- 117 По-нататък, видно от точка 66 по-горе, доколкото са основани на критерия за подкрепа на правителството на Иран, обжалваните актове са обосновани от целта от обществен интерес за лишаване на правителството на Иран от всякакви ресурси или финансови средства, позволяващи му да провежда разпространение на ядрено оръжие, и то независимо от факта дали самите лица или образувания, които му предоставят тези ресурси или средства, подкрепят споменатото разпространение.
- 118 Накрая, по отношение на причинените на жалбоподателя вреди, безспорно е вярно, че обжалваните актове значително ограничават правата му на собственост, тъй като не допускат по-специално той да разполага с финансовите си средства, които са на територията на Съюза или се държат от граждани на държави — членки на Съюза, както и да прехвърля финансовите си средства към Съюза, освен по силата на специални разрешителни. Освен това обжалваните актове засягат сериозно доброто име на жалбоподателя, като се има предвид фактът, че касаещите го ограничителни мерки могат да породят известно недоверие или подозрение към него у партньорите и клиентите му.
- 119 При все това неудобството, причинено на жалбоподателя с обжалваните актове, не е непропорционално спрямо значението на преследваната с тях цел за запазване на международния мир и международната сигурност. В случая това важи в още по-голяма степен, тъй като, най-напред, обжалваните актове се отнасят само до една част от активите на жалбоподателя. По-нататък, член 20, параграфи 3—4а, 6 и 7 от Решение 2010/413, изменен с Решение 2012/35 и впоследствие с Решение 2012/635, и членове 24—27 и 28 от Регламент № 267/2012 предвиждат освобождаване на замразени финансови средства на жалбоподателя с оглед на посрещане на някои разходи, и по-специално на тези, които се считат за съществени, или за да може той да предостави на финансови или кредитни институции налични парични средства за финансиране на търговията или за да може също да изпълни някои особени търговски договори. Накрая, следва да се отбележи, че Съветът не твърди участие на самия жалбоподател в разпространението на ядрено оръжие. Самият той следователно не се свързва с действията, представляващи риск за международния мир и сигурност, поради което и породеното по отношение на него недоверие е по-малко.
- 120 При тези обстоятелства четвъртото основание, изведено от нарушение на принципа на пропорционалност и от нарушение на основните права на жалбоподателя, и по-специално на правото на защита на собствеността му и на доброто му име, следва да бъде отхвърлено.

121 С оглед на това жалбата следва да бъде отхвърлена.

По съдебните разноси

122 Съгласно член 87, параграф 2 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноси, ако е направено такова искане. Тъй като е загубил делото, жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати съдебните разноси в съответствие с искането на Съвета.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (първи състав)

реши:

- 1) **Отхвърля жалбата.**
- 2) **Осъжда Central Bank of Iran да заплати съдебните разноси.**

Kanninen

Pelikánová

Buttigieg

Постановено в открито съдебно заседание в Люксембург на 25 март 2015 година.

Подписи